Republica Moldova,
*****, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Centru – Alexandru Mardari
Dosarul nr. 2r-1423/25; PIGD nr. 2-25088238-02-2r-17072025

D E C I Z I E

01 august 2025 *****

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, pronunțate la cererea înaintată de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor și emiterea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor *****, –

C o n s t a t ă:

I. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție:

În data de 20 iunie 2025 ***** a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor.

În motivarea cererii a indicat că la 11 iunie 2025, ora 14:30, precum şi la 12 iunie 2025, ora 16:45, ***** s-a prezentat neautorizat la sediul ***** (*****), *****, unde, în prezenţa angajaţilor şi a cetăţenilor aflaţi la recepţie, a declanşat un scandal public, folosind un limbaj injurios şi profund ofensator la adresa lui *****, strigând cuvinte necenzurate. În timpul acestui incident, a formulat o ameninţare explicită cu acte de violenţă fizică, afirmând cu voce tare: „știu unde o găsesc, îi dezbat dinţii”, declaraţie percepută nu doar ca insultă, ci şi ca intimidare fizică directă, în prezenţa martorilor.

În data de 12 iunie 2025, în jurul orei 18:30, s-a deplasat la blocul în care locuiește *****, căutând în mod ostentativ, întrebând în mod repetat vecinii, inclusiv copii minori, utilizând cuvinte necenzurate, dacă „... asta locuieşte aici ”, arătând fotografia lui ***** din telefon, inclusiv ameninţând cu răfuială fizică. La scurt timp după acest episod, în data de 13 iunie 2025, ora aproximativă 19:30, a revenit în zona locuinţei şi a introdus în cutiile poştale ale tuturor vecinilor pliante denigratoare ce conţin imaginea lui *****, afirmaţii defăimătoare şi insinuări grave menite să distrugă reputaţia personală şi profesională. La părăsirea curţii blocului a agresat verbal copii minori care se jucau la terenul de joacă.

Susține că, ***** deţine permis de port-armă, fapt care, în contextul ameninţărilor directe, al comportamentului haotic şi al agresivităţii manifestate public, constituie un pericol real şi iminent pentru integritatea fizică şi pentru siguranţa copilului minor.

Menționează că a sesizat organele de poliție la 17 și 19 iunie 2025, însă până în prezent nu a primit răspuns.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, prima instanță a dispus: Se admite parțial cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

Se eliberează ordonanţa de protecţie prin care: Se instituie pe un termen de 15 (cincisprezece) zile următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor: - a obliga pe ***** a.n. 1981 să nu se apropie de locuința victimei din ***** ***** și de locul aflării victimei ***** la o distanță ce ar asigura siguranța acesteia, dar nu mai puțin de 200 metri, excluzând orice contact vizual; - a obliga pe ***** să nu contacteze telefonic, prin mesaje scrise, prin rețele de socializare sau în orice alt mod, inclusiv și prin intermediul altor persoane victima *****.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 30 iunie 2025 Silvia Stici a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, pronunțate la cererea înaintată de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor și emiterea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor *****, solicitând anularea încheierii cu soluționarea problemei în fond și respingerea cererii înaintate de către *****.

Argumentează că, la sediul ***** (*****) s-a deplasat întru a dezvălui multiple fapte ilegale comise de către ***** una din ilegalități fiind constituirea, contrar prevederilor legale, a asociației obștești, prin utilizarea ilegală a sediului *****.

Astfel, rămâne a fi înțeles interesul vădit tendențios, manipulator de a se victimiza, în situația în care respectiva persoană a fondat ilegal această asociație, a folosit ilegal sediul *****, resursele administrative, contrar prevederilor art. 11, alin. 3) din Legea nr. 86 din 11.06.2020 cu privire la organizațiile necomerciale, altor prevederi legale, precum și a comis numeroase alte ilegalități care îmi sunt cunoscute.

Consideră că, în acest context, interesul public prevalează, față de aceste fapte, prevalează față de demnitatea ei, în situația în care este persoană publică, marja de critică este desigur mai mare.

Susține că, în str. ***** are prieteni/e de familie, cunoștințe, astfel drepturile precum libera circulație, libera exprimare sunt garantate fiecărei persoane. Precum este de neînțeles de ce intimatul nu a depus plîngere la instanța de judecată imediat cînd aceasta a fost la sediul fost la *****.

Susține că, nu a existat absolut nici o amenințare, nu a contactat cu această persoană sub nici o formă, nici vizual, nici telefonic, absolut nimic nu a fost în contextul pretinsei amenințări, aspect extrem de tendențios, straniu.

Inovă că nu a fost informată, nu a fost citată conform prevederilor legale despre organizarea și desfășurarea ședinței de judecată, recurentul fiind în drept să cunoască despre data și ora desfășurării acesteia, întru a se putea apăra, a avea parte de un proces corect, echitabil, prin urmare dreptul la apărare i-a fost îngrădit, lezat.

La data de 20.06.2025 a fost de două ori la sediul Sectorului de Poliție nr. 3 din șos. Hîncești nr. 62 A, la 15:50, la 1620. La puțin timp după plecarea de la sediul de Poliție, a fost

efectuat un apel telefonic, de către polițistă, la numărul său de telefon, la ora 17:27, iar la ora 17:35 a primit un mesaj privind instituirea ordonanței de protecție (se anexează).

Susține că, ordonanța de protecție nu i-a fost expediată odată cu informarea propriu-zisă, în situația în care am fost informată despre instituirea ordonanței de protecție la data de 20.06.2025, ora 17:35. Nu este de acord cu acțiunile angajatului MAI care, la 23.06.2025, la oră târzie a deranjat-o repetat, încălcând prevederile Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, HG nr. 629 din 08.08.2017, altor prevederi legale care reglementează desfășurarea unei activități oneste, de bună credință.

Indică asupra faptului că a fost interesată să fie elucidat adevărul, fapt confirmat prin deplasarea de nenumărate ori la sediul Sectorului de Poliție nr. 3, din șos. Hîncești, 62 A.

Contestă acțiunile polițiștilor, care, atunci când au venit la domiciliu, întru a ridica arma, au introdus diverse instrumente în lăcata ușii apartamentului, au forțat ușa, au lovit puternic în ușă, au stins energia electrică din apartament de la contorul de la etaj pe durata a cel puțin 2 ore, apartament în care se aflau 3 copiii minori care s-au speriat enorm, au fost supuși traumei. Această deconectare de energie electrică a declanșat disfuncționalitatea anumitor bunuri electrocasnice, conectate și alimentate la rețeaua electrică. Ulterior i-a fost expediat mesaj la numărul de telefon, a fost telefonată de către un angajat al poliției prin care a fost informată că automobilul a fost accidentat de către o persoană, fapt eronat. Au fost telefonați membrii de familie, rudele, persoane apropiate de către funcționari de rang înalt din cadrul MAI, făcând diverse presiuni asupra lor, intimidări.

Consideră că, scopul tuturor acestor abuzuri, aspecte extrem de tendențioase, apeluri telefonice, intimidări, etc, rezidă în existența unei bănuieli rezonabile privind concertarea tuturor acestor acțiuni, în vederea discreditării, compromiterii, defăimării onoarei și demnității sale.

Consideră că, nu a fost probată violența în bază de gen, nu a fost probat că genul victimei a fost motivul determinant al amenințării. Nu a fost respectată condiția esențială din cadrul definiției violenței împotriva femeilor din Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, deoarece majoritatea violenței bazate pe gen se comite de către bărbați împotriva femeilor și invers.

Astfel, solicită anularea încheierii prin care s-a emis ordonanța de protecție și anularea tuturor obligațiilor impuse.

IV. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. art.15 alin. (7) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, contestarea ordonanţei de protecţie se face în conformitate cu legislaţia în vigoare.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, ținând cont de faptul că, recursul, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025 și ordonanței de protecție, a fost depus la 30 iunie 2025, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului şi despre faptul că se va examina fără participarea părţilor**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii.

În acest context, este întemeiat a reține că, în temeiul art. 100 alin. (1) CPC, actele de procedură se comunică participanților la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, **la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată** sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, **sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui**, precum şi prin delegaţie judiciară.

În temeiul art. 100 alin. (1/1) CPC, actele de procedură ale instanței de judecată **se comunică autorităţilor publice, persoanelor juridice de drept privat şi avocaţilor** prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care aceștia sînt conectați **prin adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată, în mandatul de avocat, în alte acte ce atestă utilizarea poştei electronice.** Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate.

Referința intimatului: Intimatul ***** în data de 31 iulie 2025 a depus referință invocând circumstanțele de fapt și drept pe care s-a întemeiat cererea sa, privind aplicarea măsurilor de protecție, solicitând respingerea recursului declarat de către ***** cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, pronunțate la cererea înaintată de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor și emiterea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor *****.

V. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere motivele reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, **statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.**

În conformitate cu art. 3 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței domestice, Istanbul, 11.V.2011, **ratificată prin Legea Parlamentului nr. 144 din 14-10-2021**:

a. violenţa împotriva femeilor" *este înţeleasă drept o încălcare a drepturilor omului şi o formă de discriminare împotriva femeilor şi va însemna toate acţiunile de violenţă de gen care rezultă în, sau care sunt probabile a rezulta în, vătămarea sau suferinţa fizică, sexuală, psihologică sau economică cauzată femeilor, inclusiv ameninţările cu asemenea acţiuni, coerciţia sau de privarea arbitrară de libertate,* **indiferent dacă survine în public sau în viaţa privată;**

c "gen" va însemna rolurile, comportamentele, activităţile şi atributele construite social, pe care o societate dată le consideră adecvate pentru femei şi bărbaţi;

d "violenţa de gen împotriva femeilor" va însemna violenţa care este direcţionată împotriva unei femei pentru că ea este o femeie sau care afectează femeile în mod disproporţionat;

e **"victimă" va însemna orice persoană fizică, care este supusă comportamentului specificat la punctele a şi b**; f "femeile" includ fetele cu vârsta până în 18 ani.

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică:

Violență împotriva femeilor – *act/acte de violență bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferință fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, forțarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată;*

Agresor - *persoană care comite acte de violență împotriva femeilor și/sau de violență în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care își aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violență, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanțe:* – stabilirea persoanelor implicate care au acționat în apărarea lor ori a altei persoane; – probabilitatea survenirii unor situații critice pentru fiecare persoană; – modul de acționare în cadrul scenei de violență și gravitatea vătămărilor și/sau suferințelor provocate de fiecare persoană; – sesizările anterioare cu privire la actele de violență împotriva femeilor și/sau de violență în familie; – alte circumstanțe care indică inițiatorul actelor de violență;

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007: **(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima.** *[Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În temeiul art.15 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie: (1) **Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicînd agresorului următoarele măsuri:** a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura

securitatea acesteia, excluzînd și orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, pînă la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor aflate în posesia și folosinţa victimei; h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenţei sau pentru înlăturarea ei; j) interzicerea de a păstra şi purta armă.

(1/1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică. În acest caz, prevederile art. 271/1 din Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 se aplică în mod corespunzător. (1/2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință.

(2) Ordonanța de protecție se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliției și organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului sau a victimei care are copii, instanţa de judecată informează şi autoritatea tutelară de la locul aflării copilului.

(2/1) În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie.

(3) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

(5) Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordonanţa de protecţie ţine de competenţa organului de poliție și a organului de probațiune în modul prevăzut de lege. În cazul aplicării măsurii specificate la alin. (1) lit. j), organul de poliţie ridică imediat armele şi muniţiile de la agresor.

(7) Contestarea ordonanţei de protecţie se face în conformitate cu legislaţia în vigoare.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, analizând încheierea supusă recursului, probele administrate și cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare în fața primei instanțe și motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

În conformitate cu art. 3 alin. (1/1) cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, deoarece subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima, având în vedere faptul că victima violenței împotriva femeilor este o femeie, Colegiul constată că este corectă concluzia primei instanțe referitoare la aplicabilitatea prevederilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

În această privință Colegiul respinge argumentele recurentului întemeiate pe faptul că femeia nu poate fi agresor, respectiv subiect al violenței împotriva femeilor, or, reieșind din

prevederile legale citate supra, rezultă că **agresor poate fi orice persoană care comite acte de violenţă împotriva femeilor.**

Mai mult, Convenția Consiliului Europei privind prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței domestice, Istanbul, 11.V.2011, **ratificată prin Legea Parlamentului nr. 144 din 14-10-2021**, reglementează că, violenţa împotriva femeilor este înţeleasă drept o încălcare a drepturilor omului şi o formă de discriminare împotriva femeilor şi va însemna toate acţiunile de violenţă de gen care rezultă în, sau care sunt probabile a rezulta în, vătămarea sau suferinţa fizică, sexuală, psihologică sau economică cauzată femeilor, inclusiv ameninţările cu asemenea acţiuni, coerciţia sau de privarea arbitrară de libertate, indiferent dacă survine în public sau în viaţa privată.

Astfel, Convenția definește noțiunea de victimă, ca fiind orice persoană fizică, care este supusă comportamentului care se încadrează în noțiunea de violență comisă împotriva femeilor, fără, a defini și a distinge genul agresorului.

În continuare, în fapt, în baza materialelor acumulate și probelor video și audio, cercetate în cadrul ședinței judecătorești, prima instanță a constatat că, de către ***** au fost întreprinse acțiuni intimidante în privința ***** ***** iar din conținutul limbajului folosit se deduce că acel comportament agresiv este în legătură nemijlocită cu apartenența de gen a victimei, fapt demonstrat prin cuvintele denigratoare și injurioase.

În același timp, prima instanță a concluzionată că, rezultă o bănuială rezonabilă că există un pericol de aplicare a violenței fizice față de ***** și un risc iminent pentru viața și sănătatea acesteia

Astfel, pentru evitarea cauzării unor prejudicii fizice și morale, prima instanță a luat măsuri de protecție a victimelor violenței și anume: a obliga pe ***** a.n. 1981 să nu se apropie de locuința victimei din ***** ***** și de locul aflării victimei ***** la o distanță ce ar asigura siguranța acesteia, dar nu mai puțin de 200 metri, excluzând orice contact vizual, a obliga pe ***** să nu contacteze telefonic, prin mesaje scrise, prin rețele de socializare sau în orice alt mod, inclusiv și prin intermediul altor persoane victima *****.

În același context, referitor la măsurile de protecție aplicate și termenul stabilit, Colegiul judiciar constată că prima instanță a ținut cont de circumstanțele cauzei și anume, declarațiile victimei și probele prezentate de aceasta, de personalitatea, acțiunile și inacțiunile agresorului, și nemijlocit de scopul ordonanței de protecție, în conformitate cu prevederile art. 14, 15 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007, Colegiul consideră legală și întemeiată concluzia primei instanțe de a aplica măsurile de protecție pe perioada de 15 zile, având în vedere faptul că anterior măsuri de protecție nu au fost aplicate, iar o durată de 3 luni este excesivă, raportată la circumstanțele cauzei.

În același context, este legală și întemeiat concluzia primei instanțe, care a considerat neîntemeiată și vădit disproporționată aplicarea măsurilor de protecție cu îngrădirea accesului nemijlocit în sediul *****, interzicerea afișării și distribuirii materialelor denigratoare, ridicarea temporară a permisului de port armă și obligarea la urmarea unui curs de consiliere psihologică.

Astfel, deoarece nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept de constatare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil consideră necesar să respingă recursul, ca fiind neîntemeiat.

În ceea ce privește argumentele recurentului privitor la procedura de examinare a cererii în lipsa sa, este întemeiat a reține că se întemeiază pe interpretarea eronată a normelor de drept. Ori, în temeiul art. 14 alin. (2) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007**, cererea sau demersul pentru**

eliberarea ordonanţei de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă.

În temeiul art. 278/6 alin. (1) CPC al RM, după primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei și a persoanelor interesate, contactează organul de poliție de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. **Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor.**

În acest context, se constată că, este la discreția primei instanțe să decidă citarea pentru audiere în ședință de judecata a presupusului agresor.

Astfel, se constată că, în cadrul procesului judiciar desfășurat în fața primei instanței, în data de 20 iunie 2025, ora 12:52, ***** a fost contactată telefonic de către grefierul instanței la două numere de telefoane cunoscute din materialele cauzei, în primul caz, apelul nu a fost recepționat, a funcționat robotul cu mențiunea „Acest număr nu există”, în cel de-al doilea caz apelul nu a fost recepționat, a funcționat robotul cu mențiunea „Acest număr nu este disponibil pentru moment”, respectiv, reieșind din termenul legal de examinare a cauzei, de 24 de ore de la primirea cererii, prima instanță a dispus protocolar examinarea cererii în lipsa *****, în conformitate cu art. 278/6 alin. (4) CPC al RM. (a se vedea f. d. 24-25)

În ceea ce privește argumentele recurentului, care pretinde că nu a comis violență împotriva victimei, analizând conținutul probelor cu înscrisuri prezentate, cât și nemijlocit înregistrările audio-video prezentate, se constată că acestea se bazează pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate.

Astfel, deoarece în perioade distincte de timp, nemijlocit într-un interval scurt de timp, ***** a manifestat un comportament repetitiv, atât la locul de muncă al victimei *****, cât și în imediata apropiere a domiciliului victimei, comportament prin care, făcând referire la genul victimei, activitatea acesteia, raporturile de serviciu și viața privată a victimei, utilizând cuvinte necenzurate în adresa victimei și amenințând cu aplicarea violenței fizice, atât în prezența colegilor de serviciu, cât și a altor persoane aflate în sediul autorității publice în cadrul căreia activează victima, cât și nemijlocit în spațiul public, aflându-se în imediata apropiere de domiciliul victimei, Colegiul conchide că, violența manifestată de agresor asupra victimei întrunește elementele constitutive ale violenței comise împotriva femeilor, așa cum este definită la art. 3 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței domestice, Istanbul, 11.V.2011, ratificată prin Legea Parlamentului nr. 144 din 14-10-2021 și art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007.

Respectiv, Colegiul concluzionează că, circumstanțele de fapt constatate constituie temei suficient pentru a considera că este legală și întemeiată admiterea parțială a cererii cu aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție, respectiv respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată.

În ceea ce privește argumentele recurentului bazate pe fapte care privesc procedura de executare a ordonanței de protecție de către organul de poliție, se constată că depășesc limitele judecării recursului, respectiv Colegiul nu este împuternicit să se expună asupra acestora.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanţele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi

elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de către ***** și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru pronunțate la 20 iunie 2025.

VI. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, pronunțate la cererea înaintată de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor și emiterea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor *****.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele completului, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan